

VYDÁVÁ SE PRO VNITROSTRANICKOU POTŘEBU - PO PŘEČTENÍ PŘEDEJ DÁL!

ročník IV/05 - 2017

PRVNÍ MÁJ JE STÁLE SVÁTKEM PRÁCE

Jak se v 21. století oslavuje svátek práce? Nebo práce jako taková? Oslavnými manifestacemi jako tomu bylo za socialismu? Ne. Ve 21. století, v roce 2017 se v naší zemi stávkuje za důstojné pracovní podmínky, za odpovídající mzdy, za rozumnou pracovní dobu... Je to to, co chtěli vybojovat naši předkové v 19. a 20. století? Naštěstí už tyto stávky nekončívaly masakry dělníků, jako tomu bylo například v roce 1886 v Chicagu nebo v roce 1931 v Duchcově.

1. květen, 1. máj bývá dnem klidu a KSČM si jej tradičně připomíná na mítincích napříč celou republikou. Nedali jsme si a nedáme si jej vzít. I pro nás je svátkem lásky, ale především je manifestem dělnického hnutí. Hnutí, které bylo kapitalistickým režimem oklamáno. Dnes je z dělníka operátor výroby a je mu podsunuta myšlenka, že nazývat se dělníkem je přežitek, ba co víc, že je to hanba. Přesto věřím, že dělnické hnutí není mrtvé, ale pouze spí. A doufám, že se probudí včas.

Když v Břeclavi oslavujeme 1. máj, vždy připomínáme význam KSČM v boji proti kapitalismu, protože kapitalismus je nepřitelem dělníků, rolníků, starých, mladých...

Ing. Zdeněk Tesařík, starosta obce Tvrdonice, zastupitel Jihomoravského kraje za KSČM a kandidát do Poslanecké sněmovny PČR, ve svém projevu výstižně popsal současnou situaci v naší zemi a zdůraznil, že KSČM je důležitým článkem politického spektra a že právě

KSČM je garantem zachování hodnot a jistot vytvářených právě pro nejširší vrstvu našich občanů.

Předseda OV KSČM Břeclav JUDr. Stanislav Šprtěl připomněl důležitost nadcházejících voleb do poslanecké sněmovny a apeloval na přítomné, aby k volbám přišli a volili nás.

Za KČP pronesl zdravici předseda Okresní rady KČP Břeclav JUDr. Jaroslav Baťka, který zmínil význam bývalých ochránců naší vlasti, příslušníků pohraniční stráže, kteří jsou po sametovém převratu neustále napadáni a pronásledováni.

Na tři sta padesát účastníků si slunečný břeclovský 1. máj užilo s dětmi u skákacího hradu, u sklenky skvělého moravského vína na koštu, kde bylo více než 600 vzorků, nebo si jen pochutnali na úžasných zákuscích cukrářství BMP Bulhary.

S písničkou na rtech, za doprovodu cimbálové muziky Hudci z Lanžhota, jsme na chvíli zapomněli na problémy všedních dnů. Ale už zítra budeme opět na stráži a budeme bránit ty nejzranitelnější.

Adriana LEHUTOVÁ
zastupitelka města Břeclav za KSČM

Foto: Milan Svrček - vystoupení Ing. Zdeňka Tesaříka

VÝZNAMNÉ A MEZINÁRODNÍ DNY

SMUTNÉ VÝROČÍ

27. května to bylo 75 let od atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha. Atentát provedla v Praze dvojice československých výsadkářů Jozef Gabčík a Jan Kubiš, kteří byli pro tento úkol vyškoleni ve Velké Británii. Oba atentátníci, spolu s dalšími pěti parašutisty, zemřeli 18. června 1942 v pravoslavném kostele sv. Cyrila a Metoděje po přestřelce s příslušníky SS a gestapa. Domácí odboj napsal už 12. května v depeši do Londýna, že „atentát by asi v ničem neprospěl spojencům a pro náš národ by měl nedozírné následky“.

Historické hodnocení patří jiným, ale strašné následky atentátu bychom měli mít v paměti navždy.

9. června 1942 byla obec Lidice obklíčena jednotkami SS a gestapa. 10. června ráno bylo zastřeleno 173 lidických mužů, 196 žen a 98 dětí bylo převezeno do kladenského gymnázia. Deset dětí bylo vybráno na převýchovu. Dalších 82 dětí bylo na začátku července 1942 usmrceno plynem ve vyhlazovacím táboře Chelmno. Ženy byly přemístěny do koncentračního tábora v Ravensbrücku. Prázdná vesnice byla vypálena a srovnána se zemí. Do konce války ji připomínaly pouze cedule, upozorňující na zákaz vstupu. Lidickým ženám se po zatčení narodilo ještě dalších 6 dětí. Po skončení války se ovšem zpět do vlasti vrátilo pouze 143 žen a 17 dětí. O osudu některých z nich se dodnes nic neví. Nejmladším dětem, které poslali nacisti do plynu, bylo několik týdnů. Lidická tragédie si vyžádala celkem 340 obětí.

A to nebylo celá pomsta nacistů za atentát. Malou osadu Ležáky na Chrudimsku potkal podobný osud jen o 14 dní později. 24. června 1942 obklíčilo Ležáky 150 mužů policejního pluku pod vedením gestapa. Němci shromáždili všechny obyvatele vesnice, pro děti si dojeli do školy ve Skutči. Ještě ten večer bylo zastřeleno všech 33 obyvatel obce starších 15 let. Ležácké děti byly převezeny do tábora v Lodži, kde byly dvě z nich vybrány na převýchovu. Zbýlých jedenáct dětí bylo usmrceno v plynové komoře v Chelmnu jen o něco později, než děti z Lidic – 25. července 1942. Nejmladšímu chlapci bylo 13 měsíců. Vyprázdněná osada byla také vypálena a srovnána se zemí. Vyhlazení Ležáků přežily pouze dvě děti, sestry Štulíkovy, které zůstaly do konce války v náhradních rodinách na poněmčení.

Všechny nevinné oběti války jsou nesmyslné, ale co udělaly malé děti, že si zasloužily takový osud? Nic, jen se narodily do špatné doby.

Dodnes umírají ve světě děti ve válkách, dodnes se lidi nepoučili z historie a stále bojují. Vyprávějte příběh dětí z Lidic a Ležáků svým dětem a vnukům. Možná alespoň oni se z něj poučí.

Kateřina STIGLEROVÁ

O ČEM DISKUTUJEME

O ČR:

- P. Kováčik: „Ve vládní krizi nejde o to, že Babiš lhal a že vlastní média – to je jen zástupný problém. Hlavní problém je nefunkčnost vlády, neschopnost komunikovat a přinášet něco nového. Tři strany tři roky jakžtakž vycházely, teď se k smrti nenávidí. Je to předvolební velmi tvrdý až neférový konkurenční souboj. Od ledna – co se hádají – komunisté tvrdí, že by koalice měla skončit... A že prezident zdržuje Babišovo odvolání? Havel zdržoval odvolání Rumla pět měsíců! A demonstrace proti prezidentovi? To je projev lidového odporu jen zčásti – je totiž nutné vidět, kdo a za jakým účelem to organizuje. Je vidět stejná tváře, stejná hesla jako při „vajíčkových“ a „červenokaretních“ akcích... (HN 12. 5. 2017)

O SVĚTĚ V OHROŽENÍ:

- **16. 3. 2014 NASA poprvé zveřejnila:** „...Průmyslová civilizace směřuje ke svému **neodvratnému** rozkladu: 1. v důsledku neudržitelného vyčerpávání přírodních zdrojů, 2. v důsledku stále nerovnoměrnějšího přerozdělování bohatství (1 % nejbohatších má větší majetek než 99 % zbývajících lidí)... Rozpor mezi tenčícími se zdroji a zvyšující se spotřebou stále rostoucí masy povede k **válkám** – o ropu, o vodu, o ornou půdu...“ (NP č. 17, 15. 5. 2017)
- **Porážky nutí IS změnit zcela taktiku:**
 1. Už nezve příznivce na bojiště, naopak vyzývá je zůstat tam, kde žijí, a čekat na úkol.
 2. Má zájem hlavně o odborníky (psychology, počítačové inženýry, propagandisty).

3. Vyzývají k zakládání legálních náboženských organizací, které mají být „příkladně umírněné“ a svou vzorností mají oklamat a otupit zájem tajných služeb o ně. (HN 12. 4. 2017)

- V západoevropských zemích se muslimské menšiny oddělují – vytvářejí oddělená ghetta s vlastními zákony. 60 % z nich si přeje, aby právo šaría bylo nadřazeno právu v zemích jejich pobytu... (Právo 24. 4. 2017)
- **Je třeba apelovat k boji s náboženskými bludy a předsudky.**
(HN 11. 4. 2017)
- Česká média nezveřejnila, že 2. 5. na Václavském náměstí se konala na počest zavražděných 48 Oděsanů demonstrace. Promluvili: J. Skála, L. Procházková, I. David, M. Krajčo a další. Bylo vypuštěno 48 černých balónků na jejich památku. Média nevzpomněla ani 3. výročí hrůzných vražd v Oděse, kde v domě odborů bylo upáleno a ubito neofašisty Ajdaru 48 nevinných lidí. Ukrajinská vláda nestíhá viníky, naopak ve vězení drží už tři roky na 50 antimajdanistů, vyhnala novináře píšící pravdu, donutila mnoho lidí k sebevraždě. 20. 4., v den narozenin Hitlera, kyjevští neonacisté zákeřně napadli levicového studenta VŠ Sergeje Serkyjenka, zbili ho, pobodali. Násilí krajní pravice se stalo na Ukrajině systematické a nepotrestané. (HN 2. a 3. 5.2017)
- Německá policie zatkla vojáka vydávajícího se za syrského uprchlíka, který chystal teroristický útok. Zjistila, že nejen on, ale i další mají seznam předních německých politiků, které chystali zlikvidovat, ale přitom to mělo vypadat jako zločin spáchaný uprchlíky. Zatčení se řadí k extrémní pravici, v kasárnách existují fašistické symboly, portréty, relikvie. Vyšetřování sice převzalo nejvyšší státní zastupitelství, ale fašismus zřetelně promlouvá!!! (HN 5. 5. 2017)
- Cítíme dech fašismu i z Lotyšska (člen EU), kde probíhaly oslavné pochody bývalých příslušníků oddílů Waffen SS. Ty se dopouštěly za II. sv. války strašných válečných zločinů, které byly mnohokrát prokázány a dokumentovány. K oslavám esesáckých zločinů nelze mlčet! Ať je to v Pobaltí, na Ukrajině, v Chorvatsku, Albánii! EU – mlčí. Mlčí i vláda ČR. Za mlčením je politika – politika souhlasu s vysíláním našich vojáků do Pobaltí, politika vyvolávání zášti k Rusům. (NP č. 14/ 2017)

O SVĚTĚ:

- Euroasii od Indonésie po Polsko čeká zásadní proměna! Čína totiž obnovuje „Hedvábnou stezku“, která spojovala po mnoho staletí Čínu se světem. Čínské projekty Pás a Stezka (bude se podílet 64 zemí) počítají s jejím obnovením v moderním hávu pozemního a námořního propojení Číny s asijskými, africkými a evropskými zeměmi. 1. Číně se rozšíří odbytiště, 2. v spolupracujících zemích nastane rozvoj budováním silnic, železnic, přístavů, elektráren..., 3.obchod v EU se zvýší o 6 %. Česko se snaží být u toho (prezident Zeman byl 11. – 18. 5, v Číně). (Právo 15. 5. 2017)

NAPSALI JSTE NĀM

MY SE VLKŮ NEBOJÍME.

Od začátku dubna probíhaly v jednotlivých obcích našeho okresu pietní akty k ukončení 2. světové války. Vzpomínkové akce postupovaly tak, jak postupně Rudá armáda osvobozovala naši zemi. Kromě akcí pořádaných v našem okrese jsme se účastnili i akcí jinde. Tak si některé připomeneme.

Po stopách Rudé armády se už třetím rokem vydávají členové motorkářského klubu Noční vlci. Na svou jízdu Evropou nazvanou „Cesty vítězství“ se poprvé vydali při 70. výročí konce Velké vlastenecké války. Poprvé tak vyrazili v době, kdy více než jindy je nutné připomínat si hrůzy války, navíc v době, kdy se ruský národ stal veřejným nepřitelem. A proto se i Noční vlci stali veřejnými nepřáteli. První ročník byl provázen silnou mediální kampaní proti jízdě po stopách osvobození. Média se snažila přesvědčit všechny o ruské provokaci. Polsko zakázalo vstup motorkářů na své území a také další země se snažily jim cestu znepříjemnit. Naštěstí jim to nevyšlo. V minulých dvou letech jsme se na mostě nad dálnicí D2 s kolonou motorkářů loučili při přejezdu na Slovensko. Letos změnili trasu. Ve čtvrtek 4. 5. jsme tak mohli přivítat Noční vlky při vjezdu do naší republiky ze Slovenska. V pátek 5. května jsme pak společně s nimi uctili památku padlých na Ústředním hřbitově v Brně. Téměř každá sovětská rodina ztratila ve válce někoho ze svých příbuzných. I v koloně jsou potomci padlých. Jeden příklad za všechny. Mezi motorkáři je i občan Čečenské republiky, jménem Šamil, který jede po stopách svého děda. Ten začal svoji pouť s Rudou armádou v r. 1941

v Brestu a došel až do Berlína v r. 1945. Fotku svého děda má Šamil nalepenou na motorce.

Z Brna se kolona vydala dál na Prahu, pak přes Děčín do Berlína. Ve všech městech je čekají lidé, kteří si spolu s nimi připomenou hrdinství jejich předků.

Této velké akce se kromě motorkářů z Ruské federace účastní i jezdci z Polska, Bulharska, Balkánu, Německa a samozřejmě i z Čech, Moravy a Slovenska. I přes snahu některých zemí zamezit vstupu kolony na území EU doufáme, že i příští rok Noční vlci svou trasu projedou.

Další zajímavou akcí byl pochod Nesmrtelného pluku v Brně. Akce, která je jen o málo starší než Cesty vítězství. V Rusku se k pochodu připojují ti, kdo chtějí uctít památku svých příbuzných. S jejich fotografií v rukou tak krácejí po celé Ruské federaci 9. května, v den konce Velké vlastenecké války, miliony lidí. Pochod se postupně přenesl do mnoha světových měst. V Brně se na letošním druhém pochodu sešlo okolo 300 účastníků. Mnozí s fotkami svých předků, to převážně Rusové žijící tady. Ale podpořit a vzpomenout na konec války přišli i jiní. Součástí bylo i kulturní vystoupení, při kterém jsme si s ruskými hudebníky mohli zazpívat známé písničky.

Dnešní doba, média i někteří politici se snaží znevažovat hrdinství vojáků Rudé armády. Oslavy ve městech, které „osvobodili“ Američané, probíhají za silné účasti veřejnosti, médií a politických elit. O to více je důležité účastnit se akcí oslavujících skutečné hrdiny – vojáky, kteří prošli tisíce kilometrů, aby za cenu mnoha milionů životů osvobodili velkou část Evropy od nacismu a fašismu. Neupírám zásluhy i jiným armádám, ale Rudé armádě dlužíme nejvíc.

Kateřina STIGLEROVÁ

NEZAPOMÍNÁME...

Tak jako každým rokem i letos se sešli před večerem prvního máje členové ZO KSČM Mor Nová Ves u pamětní desky, věnované rodákům padlým za druhé světové války a položením květin uctili věčnou vzpomínku. Rovněž u pamětní desky s. Jana Černého, popraveného na příkaz gestapa, byl vzdán hold.

ZO KSČM Mor Nová Ves

KLADENÍ VĚNCŮ V HUSTOPEČÍCH

Tak jako každý rok jsme se sešli v Hustopečích na hřbitově RA k připomenutí osvobození naší vlasti Rudou armádou. Je tomu již 72 let, kdy skončila II. světová válka, ale musíme si neustále připomínat, kolik bylo zmařeno lidských životů, protože dnešní doba je opět velmi neklidná a lidstvo se stále ještě nepoučilo.

Na úvod pietního aktu zazněly hymny ČR a RF. Tohoto setkání se zúčastnili významní hosté: tajemník konzulátu RF Sergej Miťajev, poslanec Parlamentu PS ČR doc. s. Miroslav Grebeníček, místostarosta MěÚ Hustopeče pan Bořivoj Švásta, předseda ČRS Jm kraje Antonín Kocman, předseda OV KSČM Břeclav Stanislav Šprtěl, lídr za náš okres pro volby do Parlamentu PS ČR Zdeněk Tesařík, předsedkyně ZO KSČM Hustopeče Ludmila Živná, zástupce Komunistické strany Rakouska Wolfgang Kurka, předseda OV Českého svazu bojovníků za svobodu Mgr. Václav Vaněk, členové Vojenského historického klubu Litava, studenti Gymnázia z Velkých Pavlovic s profesorkou Janou Lorenzovou.

Pro mnohé občany Břeclavska se tato akce již stala vznešenou tradicí. Přijíždějí každoročně uctít památku a poklonit se padlým rudoarmějcům. Členové delegací položili věnce a kytice šeříků k mohyle neznámého vojáka.

V hlavním projevu s. Z. Tesaříka zazněla upřímná a procítěná slova.

Do následující básně v podání Adriany Lehutové se všichni přítomní dojatě zaposlouchali a následovaly zdravice hostů, které přednesli s. Kurka, Miťajev, Vaněk.

Verše přednesli studenti, mezi nimiž byla vítězka celostátního kola soutěže v recitaci v ruském jazyce Viola Krausová. Kristina Lehutová tradičně přišla s kytarou zazpívat ruské písně.

Závěrem zazněla Internacionála. V restauraci Zátíší následovala jako každoročně beseda.

Foto: Milan Svrček

ÚŽASNÝ ZÁŽITEK.

Česko – ruská společnost v Břeclavi uspořádala autobusový zájezd na koncert ruského souboru ALEXANDROVCI, který se konal dne 14. 5. 2017 v hokejové hale Rondo v Brně. Z Břeclavska jelo celkem asi 100 lidí, z Podivína, Mor. Žižkova, Rakvic, Zaječí a Hustopečí (z toho 55 členů ČRS Břeclav). Představení mělo velký úspěch, všichni byli plni krásných zážitků. O jeden zážitek se podělte s účastníci zájezdu.

Neděle 14. 5. 2017. Přijeli jsme do Brna autobusem – skupina lidí natěšených na vystoupení souboru Alexandrovců. Usadili jsme se na svá místa a přesně v 15 hodin to začalo. Někteří měli husí kůže, některým vstoupily slzy do očí – já jsem měla oboje. Je neuvěřitelné, v jak krátkém čase od prosincové tragédie 2016, se podařilo soubor obnovit. Všechny součásti souboru jsou úžasné – jinak to neumím říct – sbor zpěváků, muzikanti, sólisté ve zpěvu, baletní soubor. Každé vystoupení mělo

potlesk na otevřené scéně. Všechny písně byly zazpívány nádherně, všechny nám byly známe, všechny nás nesmírně potěšily. Když spustili „Išel Macek do Malacek“, celý sál zpíval s nimi – a že to byl sál skoro naplněný! Zakončili Kaťušou a samozřejmě jsme zpívali také a ruce nás bolely od potlesku. Prostě tato neděle byla naplněna jedinečným svátečním kulturním zážitkem a při příští návštěvě Alexandrovců v naši republiku se zúčastníme v plném počtu znovu, protože to stojí za to! S některými jsme se vyfotili, s Vadimem Ananěvem jsme si podali ruce a rusky(!) jsem mu řekla, jak jsem moc ráda, že jsem se s ním mohla seznámit. Mám doma jeho CD a to jsem si v pondělí pustila dvakrát po sobě, protože jsem se nemohla nabažit jeho krásného zpěvu.

Antonín KOCHAN

Foto: Milan Svrček

Jubilantka z HRUŠEK

V květnu, nejkrásnějším měsíci roku oslaví své životní jubileum 90 let, paní Anděla Jančálková, roz. Úlehlová, dlouholetá členka KSČ později KSČM. Narodila se 19.5.1927 v Hruškách, kde prožila celý svůj život a kde také pracovala v JZD. S manželem Vojtěchem vychovala dvě dcery. Před pár lety ovdověla a v současné době žije u mladší dcery. Přejeme soudružce Jančálkové hodně zdraví, lásky v kruhu svých dětí, vnoučat, všech příbuzných a přátel. *Výbor KSČM v Hruškách*

DĚTSKÝ DEN

VESELÝ STATEK

Kde: v areálu „Na vodě“ ve Staré Břeclavi
Kdy: v sobotu 17. 6. 2017 od 14 hod.

Prožijte dobrodružství se zvířátky ze statku.

Můžete se těšit na:

- loutkové divadélko "RADOST"
- ukázka a lekce Country tance
- zábavné i naučné hry a soutěže
- kreativní dílnička
- jízda na konících
- opékání špekáčků
- zvířátka ze statku a další překvapení

Milé děti,

zaspívejte, zarecitujte na pódiu písničku, básničku
atp. o zvířátku ze statku a dostanete malý dáreček!

*Zve OV KSČM Břeclav a Český svaz bojovníků za svobodu
ve spolupráci s Česko - ruskou společností a KČP.*

TĚŠÍME SE NA VÁS I

NAŠI JUBILANTI

červen

František	Gažda	Lednice	75	let
Božena	Jakubcová	Drnholec	70	
Drahomír	Steiner	Lanžhot	70	
Ludmila	Živná	Hustopeče	65	
Radek	Ivan	Břeclav 4	65	
Zdeněk	Příbyl	Břeclav	65	
Jaromír	Balga	Kostice	60	
Věra	Tučková	Lanžhot	60	
Eva	Pelikánová	Mikulov	40	

**Všem oslavencům přejeme
hlavně pevné zdraví, hodně
štěstí a úspěchů v osobním i
pracovním životě.**

Redakční rada: Dagmar ŠVENDOVÁ, Milan SVRČEK, Ivana FILIPSKÁ st., Jaroslava FRYŠTÁKOVÁ, Martina Jiráková

Požadavky na otisknutí Vašich příspěvků podávejte redakční radě nebo na OV KSČM v Břeclavi (Svatoplukova 16, 690 02 Břeclav) vždy do 15. dne měsíce. Příspěvek označte heslem „ZPRAVODAJ“.

Články vyjadřují pouze názory a poznatky autorů, mohou být redakčně kráceny. Tiskové chyby vyhrazeny.

e-mail redakční rady: zpravodaj.breclav@gmail.com

e-mail OV KSČM Břeclav: ov.breclav@kscm.cz